

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

1

לפני כבוד השופט יניב ירמיהו

המבקשים
1. שלמה יהודה בארי (המכונה ה"ינוקא")
2. אודל בארי

נגד

המשיב
ישראל פרידלס

החלטה

פרסומים המצויים במתחם החפיפה שבין חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 וחוק מניעת
הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 מצויים בבסיס המחלוקת שלפניי. כיצד יש לאזן, אם בכלל, את
חופש הביטוי מזה והזכות לפרטיות, לשם טוב ולשלמות החיים מזה, בנוגע לפרסומים הללו? זו
השאלה העיקרית הדרושה הכרעה בהליך זה.

הצדדים והצגת המחלוקת

1. המבקש הוא רב מוכר, המכונה "הינוקא"; המבקשת היא רעייתו. המשיב הוא עובד
סוציאלי, כך לטענתו, שפרסם הודעות רבות כנגד פעילותו של המבקש. לצד זאת, על פי הבקשה,
פרסם המשיב הודעות ספורות כנגד המבקשת וילדי המבקשים.

פרסומי המשיב החלו לפני כשנה, והם מהווים את הבסיס העובדתי לשם ההכרעה.
הפרסומים, כולל תוכנם, מוסכמים, ואף אין מחלוקת כי לו תידחה הבקשה, המשיב ימשיך
לפרסמם.

2. בעקבות הפרסומים הרבים הגישו המבקשים כנגד המשיב בקשה למתן צו מניעה לפי חוק
מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן "חוק מניעת הטרדה מאיימת"). ביום 26.7.2026
ניתן, במעמד צד אחד, צו ארעי האוסר על המשיב להטריד את המבקשים בכל דרך, לאיים עליהם,
בלוש אחריהם, לפרסם מידע הנוגע להם, ליצור עמם כל קשר, להתקרב לדירתם ולשאת נשק (כב'
השופטת, ס' הנשיא ר' הירש). הבקשה נקבעה לדיון במעמד הצדדים, לפניי, במסגרתו הצדדים
נחקרו וסיכמו את טענותיהם. בהעדר הסכמות הבקשה תוכרע.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

הפרסומים מושא ההליך ומועדי הפרסום

3. לבקשה צורפו פרסומים שבוצעו ביישומוני ה-"WhatsApp", ה-"Facebook" (להלן "פייסבוק"), ה-"Instagram" (להלן "אינסטגרם") והרשת החברתית "X".

הקבוצה הראשונה, פרסומים ביישומון "WhatsApp", מונה 94 פרסומים. רובם המכריע פורסמו בקבוצה שמנהל המשיב, בשם "ישראל פרידלס בוצאפ". מספר הודעות אינן נושאות כותרת מלאה, הגם שניתן להניח כי אף הן פורסמו באותה הקבוצה (פרסומים 8, 10-11 לשם הדוגמה). הפרסומים שצורפו הם מיום 7.1.2026 ועד ליום 30.5.2026.

מבלי למצות, ההודעות בקבוצת פרסומים זו כוללות אמירות דוגמת "ארגון פשע הינוקא" (פרסום 1); "הוגשה נגדי תלונה על איומים חס ושלום ברצח נגד יונק נשמות ישראל וארנקיהם ראש ארגון הפשע הינוקא...לא אעצור עד שכולם ידעו מי זה האיש הקדוש' השרלטן המתחזה הינוקא וכל ניסיון השתקה מסוג זה רק מעלה לי את המוטיבציה להמשיך לחשוף את המנוול" (פרסום 2); "בקרוב עוד סרטונים מעניינים ולאלו שעוקבים קבלות הקהל בביתו של ישו של זמנינו הופכות להיות שבוע כן שבוע לא השבוע לא" (פרסום 4); "יש לי תחושה...שהינוקא טיפה נעלב שקראתי לו ישו אז אני מבקש סליחה ומעתה אקרא לו ג'יזס" (פרסום 6); "מהנעשה הבוקר בכת. הרב הוא הצפרדע המזמר שירות ותשבחות" לצד סרטון (פרסום 8); "ובפינת המגלומניה: אתה לא משה רבינו אתה גם לא חמורו של משיח אתה עוד טיפש עם שיגעון גדלות.. האיש רומז לקהל השוטים שסביבו שהוא המשה רבינו המדובר של דורינו" (פרסום 12); "הוא משקר כמו שהוא נושם" (פרסום 14); "תגלה לכל עם ישראל כל מה שיש לך על השקרן הגנב הזה. אם רבי נחמן היה חי היום מזמן היה סוקל אותו. מפורסם של שקר זה מה שהוא" (פרסום 18); "אף אחד לא מנצל את הינוקא!!! הוא ראש הארגון והוא זה שמנצל את כולם" (פרסום 22); "והלוואי שעוד תלמידי חכמים יצטרפו לזרם הדקיק הזה שיתעבה לשטף שישטוף את זוהמת הנחש הינוקא מן הארץ" (פרסום 27); "...איש אחד ושמו שי צוברי, העבריין שי צוברי..ראש ארגון פשע הינוקא" (פרסום 34); "אשמח שתאתגרו אותי עם שמות של עיתונאים שהינוקא לא שיחד עד עתה" (פרסום 49); "תנשמו אוויר – אדולף היטלר סמאל. הינוקא בעצמו אמר את זה, אני רק מצטט" (פרסום 54); "תראו איזה פרצוף תחמן" (פרסום 55); "לאחר שהתברר כי סביבת היונק לא בוחלת בשום דרך לטפל במתנגדי המשטר והיות וכבר ראינו שהם לא בוחלים בשום שקר לא אתפלא אם אשמע שמישהו מסביבת היונק ששיתף פעולה עם האיראנים ומסר להם נ"צ בישראל..." (פרסום 58); "אין תחתית שהיונק לא ירד כדי לינוק עוד כמה נשמות, עוד כמה שקלים. כסף כסף, חולה כסף" (פרסום 63); "ועוד שטות שהם מפרסמים ולא מבינים מה הם מפרסמים. צבע אדום, כל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

הטילים על המדינה בזכות שי צוברי משיח השקר. שתבינו שאחת הערים המופרזות בישראל
זאת העיר ראשל"צ. תעיפו את היונק ותבוא עליהם השלווה" (פרסום 76); "...יונק נשמות
ישראל שי צוברי שהוא פסיכופת אמיתי והוא פועל כל כך רע בעולם..." (פרסום 89).

4. בקבוצה השנייה 17 פוסטים שפורסמו ב"פייסבוק", החל מיום 26.1.2026 וכלה ביום
28.5.2026. מרבית הפרסומים זהים במהותם לפרסומים שאוזכרו לעיל, ועל כן נפנה לפרסומים
ייחודיים בלבד: "...האובססיה שלי לינוקא תיגמר כשהיו אינדיקציות ברורות לכך שהוא
הולך לשבת בכלא על הונאה" (פרסום 3); "שי צוברי הצליח לייצר מערכת השתקה ותעמולה
שבברית המועצות יכולים להיות פעורי פה מולו...אנחנו ביחד נפרק את המפלצת המכוערת
הזאת ונביא רווחה ושקט מכל השרלטנים בעם ישראל" (פרסום 13).

בקבוצה השלישית 11 פרסומים שבוצעו באינסטגרם, החל מיום 26.1.2026 ועד 21.5.2026.
כלל הפרסומים זהים במהותם לאלה שהוזכרו לעיל.

5. הקבוצה האחרונה מונה פרסומים חדשים יחסית, מחודש יולי 2026, ברשת החברתית
"X". במרביתם התייחסות זהה לרצונו של המשיב לחשוף שקרים, כך לפי הפרסומים, של המבקש.
באופן חלקי יוזכר פרסום מיום 24.7.2026 בו מציין המשיב כי אבי המבקש היה מבוקש בספרד בשל
הלבנת הון, פניות למבקש כאל מתחזה, או אדם "דוחה", וכן הבטחות בנוגע להמשך חשיפה:
"...עוד מעט הסכר יפרוץ סופית וזה יהפוך לשיטפון שכבר לא ניתן יהיה לעצור, החללה צבר
לו שונאים בכמויות בכל מקום בו דרך והתבררין וזה הולך לעלות לו מחיר כבד. לא לעולם
חוסן" (פרסום מיום 18.7.2026) וכן "...בשבועיים הקרובים אני הולך לטפסף חומרים בצורה
עדינה עד לאחר תשעה באב ומיד אחרי אני הולך לצאת על מאתיים" (פרסום מיום 14.7.2026)

6. לשם השלמת התמונה בלבד, יומיים לאחר הגשת הבקשה, צירפו המבקשים סרטונים,
שאוזכרו בבקשה עצמה, ובהם – מעבר לעיקר הדברים שפורטו לעיל – ייחוס שמות המבקשים
וילדיהם לכלבים; טענה לפיה המשיב עצמו מאשר שלא יעסוק בדברים אחרים עד אשר "יהיה לי
את האיקס על הנשק, מה שנקרא, אז אני אוכל להתעסק עם דברים גדולים יותר... בוא נאמר
שלא הרבה, בסדר"; וכן הצהרה לפיה הוא מקווה שהמבקש לא היה נוכח בעולם.

טענות המבקשים

7. המבקשים גורסים בבקשתם כי ההליך אינו מתמצה בפרסומי דיבה, אלא במצור דיגיטלי
אובססיבי החודר לפרטיותם של המבקשים וילדיהם, מערער את יסודות ביטחונם ומפריע לשלוות
חייהם. המשיב, אדם זר להם, בחר להפוך אותם למטרה תוך הטלת אימה על התא המשפחתי.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

1 ההגנה על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת צופה פני עתיד ונועדה להגן על זכויותיהם
2 לפרטיות. מדובר במערך שיטתי של הטרדה, שעל בית המשפט לעוצרו. חופש הביטוי אינו חופש
3 השיסוי.

4
5 8. בבקשתם, מפנים המבקשים לביטוי "איקס על הנשק" העולה כדי איום מוחשי וסכנה
6 ממשית וכן להצהרתו כי אחת ממטרותיו היא להביא לפירוק התא המשפחתי, שיש בה הטרדה
7 והפרת פרטיות הצדדים. צירוף הנסיבות וכן ההבהרה כי אין בדעתו של המשיב לחדול מפרסומיו,
8 מקימים את ההצדקה ליתן את הסעד המבוקש.

9
10 השיא של השפל המוסרי, כך לטענת המבקשים, קשור לפרסום של המשיב בו הוא לועג
11 למבקשת ולילדי המבקשים, על דרך של הצגת גורי כלבים והענקת שמות המבקשת וילדיה לאותם
12 כלבים. דברים אלה עולים כדי ביזוי. עוד מפנים המבקשים לכך שהמשיב עושה שימוש בבינה
13 מלאכותית ויוצר זיופים המציגים את בני המשפחה באור מעוות ומבזה. כמו כן, נטען כי התמונות
14 שפרסם המשיב בימים 28.5.2026 ו-30.5.2026 מזויפות וכל מטרותן ביזוי המבקשים.

15
16 9. נוכח האיומים הישירים וההסתה המתמשכת, לשיטת המבקשים, הוגשה תלונה למשטרת
17 ישראל, אולם הטיפול על ידי גורם משטירתי אינו מיתר את הסעד שראוי ליתן בהתאם לחוק מניעת
18 הטרדה מאיימת.

19
20 בפן המשפטי, מפנים המבקשים לכך שמתקיימים התנאים למתן הצו, משמדובר בהטרדה
21 מאיימת מפורשת הפוגעת בשלוות חייהם ועולה כדי איומים של ממש. התא המשפחתי אינו כלי
22 ניגוח במאבקים אישיים, וחופש הביטוי אינו מוחלט.

23
24 טענות המשיב

25
26 10. המשיב גורס כי דין הבקשה להידחות, משהיא אינה מצביעה על התקיימות התנאים
27 הקבועים בחוק מניעת הטרדה מאיימת. המשיב לא פגש את המבקשים, לא עקב או התחקה
28 אחריהם, לא פנה אליהם באופן אישי, לא ניסה ליצור עמם קשר, לא פגע בהם וממילא לא איים
29 עליהם באלימות מכל סוג. כלל הדברים נאמרו במסגרת ביקורת ציבורית לגיטימית ביחס למידע
30 בעל עניין ציבורי.

31
32 ככל שהמבקשים סבורים כי אין בדברים מן האמת, על המבקשים לפעול בהתאם להוראות
33 חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן "חוק איסור לשון הרע") ולא לעשות שימוש בהליך
34 משפטי מהיר ומיוחד כפי שעשו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

11. הבקשה, כך לשיטתו, הוגשה בשיהוי משמעותי. האירועים המרכזיים (איקס על הנשק, שימוש בייחוס שמות המבקשים וילדיהם לכלבים) פורסמו בחודש נובמבר 2025, כאשר הבקשה הוגשה רק ביום 26.7.2026. השיהוי אינו מתיישב עם הטענה לסכנה קונקרטית, מידית ודחופה. בפרט נכונים הדברים משקטעי הווידאו שהוצגו חלקיים מבלי להביא את מלוא ההקשר של הדברים.

המשיב מדגיש, כי הוא מחויב לקידום רווחה של יחידים ולמתן שירות לציבור, והכל בדרכי שלום. מעולם הוא לא היה מעורב באלימות כלשהי כלפי המבקשים או אחרים, ולא ביצע פעולה שיש בה כדי לסכן גורם כלשהו.

12. עוד מבהיר המשיב, כי אינו נושא בנשק ואינו בעל הכשרה צבאית. מעולם לא הגיע לסביבתם של המבקשים, ולא בכדי הבקשה אינה מצביעה על אמצעי, תכנית או פעולה שנועדה להביא לפגיעה פיסית במבקשים.

עצם הפרסומים, גם אם הללו ביקורתיים, חריפים או פוגעניים, אינם מביאים לקיום יסודות חוק מניעת הטרדה מאיימת. יתר על כן, הצו שניתן פוגע בזכויות היסוד שלו, כולל בחופש הביטוי והמחאה שלו. מוסיף המשיב, כי המבקש בעל מעמד ציבורי, וככזה הוא גם חשוף לביקורת.

13. לגוף הדברים, לפרסומים תשתית ראייתית מובהקת הכוללת הקלטות שמע, סרטוני וידאו מלאים, פרסומים של המבקשים עצמם, מסמכים, עדויות וראיות נוספות. משכך, הסתמכות המבקשים על סרטונים ערוכים וחלקיים, בעוד הוא עצמו מחזיק בראיות של ממש, אינה מצדיקה מתן הסעד המבוקש.

המשיב מתייחס לחוסר תום לבם של המבקשים משבחרו להציג תמונה עובדתית חלקית, ההיקף החריג של הבקשה, השיהוי המשמעותי, היותו של הסעד גורף, ולכך שמאזן הנוחות מטה את הכף לדחיית הבקשה.

התייחסות משלימה מטענם הצדדים

14. במענה לפניית המשיב לקבל את מלוא הסרטונים, הודיעו המבקשים כי הסרטונים חלקיים שכן מדובר בחלק מסרטונים של מעל 30 דקות, שנמחקו לאחר זמן מה, ולפיכך צורף רק מה שרלוונטי לבקשה. הדברים לא הוצאו מהקשרם ודי בהם כדי לקבוע כי הם מטרידים ופוגעים בשלוות חייהם של המבקשים.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

15. המשיב הגיש אף הוא התייחסות משלימה לבקשה (בכותרת תגובה 2 לבקשה), בגדרה הבהיר כי הוא נזהר בלשונו ומסתייג מאמירות שעלולות להיחשב כהסתה. המשיב, כך לטענתו, מעולם לא פנה למבקשת ולילדי המבקשים, אלא לכל היותר אזכר אותם בסרטון בו כינה כלבים על שמם. הוא לא התייחס מעולם לחיי המשפחה של המבקשים.

במובחן מהבקשה, הוא זה שמקבל עשרות איומים על חייו, מטעם המבקש או מי מטעמו. אלא, שהוא מתעתד להמשיך לעסוק במבקש, דמות ציבורית, משמדובר בנוכל מתועב, כך לטענתו, אשר בנה לעצמו דמות שנועדה להטעות את הציבור ולינוק את כספם ונשמותיהם. המוטיבים המרכזיים של המבקש, כך לטענת המשיב, נוגעת לפנטזיה של המבקש כי הוא המשיח לכאורה, וכן משיכה לכסף. החיבור בין אלו גורם לאיסוף כספים בכמות עצומה, באמצעות עמותות, למרות שהמבקש לא עבד ולו יום בחייו.

המשיב מנסה לחשוף את פרצופו האמיתי והמסוכן של המבקש, כך לדבריו, והכל לטובת הציבור.

דיון והכרעה

חוק מניעת הטרדה מאיימת – תכליתו ומהותו

16. בהתאם לקבוע בסעיף 1 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, "מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

בדברי ההסבר לחוק נקבע כי המושג, שבמקורו מהשפה האנגלית "Stalking" "מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטרד... גם הטרדות ואיומים מרומזים, משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת. הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה. במקרים רבים תלך ההתנהגות המטרדה ותחמיר מהטרדות פעוטות, דרך איומים ועד למעשי אלימות, אונס ורצח" (דברי ההסבר, ה"ח תשס"א 3028, 769).

17. סעיף 2(א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר הטרדה מהי: "הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו". הגם שזהו נוסחו המקורי של החוק, בהצעת החוק ניתן דגש להיותה של ההטרדה חוזרת ונשנית, וככל שמדובר בהטרדה ראשונה – קיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי הדבר עלול להישנות (ה"ח תשס"א 3028, 770). חרף שינוי הנוסח שבהצעת החוק, גם בנוסח הפרסום נקבע כי נדרשות נסיבות הנותנות בסיס להניח כי ההטרדה תישנה.

18. מטרת החוק הייתה להרחיב את מנגנון ההגנה על מוטרידים בדרך של צווים שיפוטיים מהירים ומידיים. כך אנו למדים מסעיף 7 לחוק, הקובע כי "בית משפט רשאי לתת צו מניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם הגנה מיידית על שלומו של הנפגע....".

בהתאם לשמו של החוק - מניעת הטרדה מאיימת - ובהתאם לסעד הקבוע בחוק – צו מניעה כנגד המטריד מעשות מעשים מסוימים הקבועים בחוק (סעיף 4 לחוק מניעת הטרדה מאיימת) - אין אלא להסיק, כי מדובר בחוק מניעתי, הצופה פני העתיד, ולא ענישתי, ביחס לפעולות שבוצעו בעבר. פעולות העבר אמנם נבחנות, אך זאת לשם הוכחת רכיבי החוק והאפשרות לפיה המעשים יישנו. יחד עם זאת, המטריד אינו נענש בשל מעשיו אלה, ואפילו ימצא כי בוצעו פעולות הטרדה בעבר אך אין בסיס להניח כי הללו יישנו, הרי שהצו לא יינתן.

חופש הביטוי מהו?

19. בתמצית, חופש הביטוי מוגדר כזכות עילאית, "מרכיב מרכזי בכל משטר דמוקרטי. יש לו... מקום של כבוד בהיכל זכויות היסוד של האדם" (בג"ץ 153/83 לוי נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל, בעמ' 398). הוא מהווה את '...ציפור נפשה של הדמוקרטיה' (השופט אגרנט בע"פ 255/68 מדינת ישראל נ' בן משה, בעמ' 435. ראו גם א' ברק 'המסורת של חופש הביטוי בישראל ובעיותיה'). אין לקיים משטר דמוקרטי בלא שיובטח בו חופש הביטוי. בישראל נגזרת הגנה זו על חופש הביטוי גם מההגנה החוקתית על כבוד האדם (ראו: בג"ץ 4804/94 חברת סטיישן פילם בע"מ נ' המועצה לביקורת סרטים, בעמ' 675; עע"א 4463/94 גולן נ' שירות בתי הסוהר, בעמ' 156-157; בג"ץ 2481/93 דיין נ' מפקד מחוז ירושלים, בעמ' 468, והשוו פרשת סנש, בעמ' 864-865). 10. הנהיג, השם הטוב וחופש הביטוי נגזרים מאותה זכות 'אם' עצמה – מכבוד האדם. שני תאומים אלה – השם הטוב וחופש הביטוי – מתרוצצים בקרבה של הדמוקרטיה. לעתים הם משלימים זה את זה. לעתים הם מתנגשים זה עם זה. חופש הביטוי של האחד פוגע בשם הטוב של האחר. '...עומדת כאן חירות האזרח מול זכות האזרח, דהיינו חירותו להשמיע את אשר עמו לבו ולשמוע מה שיש לאחרים להשמיע, כנגד זכותו שלא להיפגע בכבודו ובשמו הטוב...' (מ"מ הנשיא השופט לנדוי, בד"נ 9/77 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' הוצאת עתון 'הארץ')

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

בע"מ (להלן – פרשת חברת החשמל), בעמ' 343) (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510, 519 (להלן "עניין אמרי").

20. זכות יסוד זו הוכרה עוד בטרם חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, כחלק בלתי נפרד מהאתוס המשפטי. לאחר חקיקת חוק היסוד מדובר בזכות חוקתית מוגנת (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר 12.11.2006, סעיף 10 לפסק הדין של כב' השופט א' ריבלין; הגם שפסק הדין הציג עמדות שונות, לעמדה זו הייתה הסכמה, ר' ס' 1 לפסק הדין של כב' השופטת א' פרוקציה וסעיף 4 לפסק הדין של כב' השופטת ע' ארבל).

יחד עם זאת, חופש הביטוי אינו מוגדר כערך מוחלט אלא כזכות יחסית. חופש הביטוי נסוג ומצטמצם כאשר מולו ניצבים ערכים ואינטרסים נוגדים, ובראשם הזכות לשם טוב וכבוד האדם. נקודת האיזון בין הזכויות אינה קבועה מראש אלא נקבעת באופן אופקי, באופן שבו כל אחת מהחירויות תיסוג כדי לקיים את עיקריה של החירות האחרת (עניין אמר, עמ' 520).

חוק איסור לשון הרע - תכליתו והאיזון הפנימי מול חופש הביטוי

21. על קצה המזלג, חוק איסור לשון הרע הוא חוק אזורי-נייקי, שמטרתו הגנה על שמו הטוב וכבודו של הפרט. החוק נועד "להגן על שמו הטוב של הפרט, על כבודו, על צינעת הפרט שלו, ועל האוטונומיה האישית שלו. דיני איסור לשון הרע מתמקדים בהגנה על כבודו של הפרט, ושמו הטוב הוא מוקד התכלית, ותמצית ההגנה החקיקתית הנפרשת. תכלית הנורמה בדיני איסור לשון הרע מתמקדת בפרט, וסביבו עוצבה מערכת ההסדרים והאיסורים שמקורם בהגנה על כבוד האדם... חוק איסור לשון הרע אוצר בתוכו איזונים עדינים בין חופש הביטוי להגנה על שמו הטוב של האדם, אשר 'שניהם ענפים בעץ אחד – כבוד האדם'" (רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל 13.8.2008, סעיף 51 לפסק הדין והאזכורים שבסעיף (להלן עניין "אונגרפלד")).

22. החוק מבוסס על איזון בין זכויות יסוד שוות מעמד: הזכות לשם טוב מזה, והזכות לחופש הביטוי מזה (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון לוני הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558, 566). מהותית, העוולה האזרחית שבחוק שייכת למשפט הנזיקי, אך באופן חריג עושה החוק שימוש באמצעי פלילי, במידה וקיימת כוונה מיוחדת לפגוע ואינטרס ציבורי חשוב מיוחד אחר (סעיף 8 לחוק איסור לשון הרע; עניין אונגרפלד, סעיף 51 לפסק הדין).

הסעד הטבעי שבחוק איסור לשון הרע הוא כספי, אך לצדו צווים לתיקון הפגיעה בשמו הטוב של אדם (עניין אמר, 521).

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

23. בשונה מחוק מניעת הטרדה מאיימת, חוק איסור לשון הרע יוצר נקודות איזון מלאות בגוף החוק, בקובעו מערכת מפורטת של פרסומים מותרים: חסינויות מוחלטות בסעיף 13 לחוק; הגנת אמת בפרסום בסעיף 14 לחוק והגנת תום הלב בסעיף 15 לחוק (ע"א 844/12 מולקנדוב נ' פורדש (22.2.2017, סעיף 27 לפסק הדין); דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר דיין אורבך, פ"ד סז(1) 667, 704).

6

7 החפיפה בין חוק איסור לשון הרע וחוק מניעת הטרדה מאיימת

8

9 24. טענתו העיקרית של המשיב היא שהמבקשים אינם זכאים לסעד בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, ועליהם לפנות בהליך לפי חוק איסור לשון הרע. כפי שסקרנו לעיל, חוק מניעת הטרדה מאיימת עוסק, בין היתר, במניעת האפשרות לפגוע בשלוות חייו של אדם או פרטיותו. החוק צופה פני עתיד, ככל צו מניעה: האם על בסיס הפרסומים קיים חשש סביר להמשך פגיעה בשלוות חייו של המבקש. חוק איסור לשון הרע, לעומתו, נותן את הבכורה לעבר.

14

15 מתן סעד לפי שני החוקים, במקביל, אינו נוגד את תכלית מי מהחוקים, ואין מניעה לבחון
16 בד בבד את הסעדים לפי שני החוקים: "אין מקום להנחה שמתחייב 'סיווג' חד-חד-ערכי של
17 פרסומים כלשון הרע או כהטרדה מאיימת. כאמור, עשויים להיות מצבים שבהם פרסומים
18 יניחו עילה לתביעת לשון הרע (בשל הביזוי כלפי אחרים) וכן ישמשו עילה למתן צו למניעת
19 הטרדה מאיימת (בשל האפקט שלהם על האדם עצמו). לצדם עשויים להיות מצבים שפרסומים
20 ייפלו רק לגדרו של אחד מהחוקים הנזכרים, או אף לא לאחד מהם" (רע"א 6861/22 טמיר נ'
21 ד"ר אלרעי פרייס (31.10.2022), סעיף 12 לפסק הדין).

22

23 25. טענתו זו של המשיב, כשהיא לעצמה, אינה יכולה להתקבל אפוא. עליו להוכיח במקרה
24 הפרטני כי ריבוי הפרסומים ביחס למבקש מוגנים בדרך כלשהי, שכן העובדה שהמבקשים יכולים
25 להגיש תביעה לפי חוק איסור לשון הרע אינה מפקיעה את זכותם לקבל סעד גם בהתאם לחוק
26 מניעת הטרדה מאיימת.

27

28 ככל שנסקור את הקצוות של המקרים, פרסום חד פעמי מטריד הפוגע בשמו של אדם,
29 שאינו מקים חשש להישנות, אינו יכול להוות בסיס למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, ועל
30 הנפגע לפנות בתביעה לפי חוק איסור לשון הרע. בקצה השני של הסקאלה פרסומים רבים כנגד אדם
31 פרטי, הפוגעים, מאיימים, מטרידים את שלוות חייו או מפריים את יתר הוראות חוק מניעת הטרדה
32 מאיימת אך אינם מהווים לשון הרע, או שהם חוסים תחת הגנה בחוק איסור לשון הרע. אם נדמה
33 כי הללו יימשכו, ההגנה תהא תחת חוק מניעת הטרדה מאיימת בלבד (ר', בין היתר עמ"ש (מחוזי

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

תל אביב-יפו) 8726-01-23 א' נגד ר' (7.2.2023) עליו סמכו המבקשים את ידיהם). מאליו מובן, כי
קיימים פרסומים או אמירות שאינם נמנים על אחד מהחוקים הללו כלל.

מתחם החפיפה שבין החוקים נוגע למצבים בהם הפרסומים עלולים להוות עוולה בהתאם
לחוק איסור לשון הרע ובנוסף הם מטרידים או מפריים את שלווה חייו של המבקש באופן המעלה
חשש שיימשכו, בהינתן דפוס ההתנהגות של המפרסם. מתחם זה נכון לנסיבותיו, אך אין מניעה
עקרונית למתן סעדים בהתאם לשני החוקים, משלכל חוק תכלית שונה.

בהתאם לכך, כבר בנקודה זו ראוי לפצל בין בקשת המבקש לבקשת המבקשת.

יישום הכללים עד כה מביא למסקנה לפיה דין הבקשה של המבקשת להידחות כבר בשלב
זה. הוכח פרסום בודד, בו המשיב כינה כלבים בשמה של המבקשת וילדיה. הפרסום בוצע לפני
חודשים רבים (סוף שנת 2025, שורה 259 לפרוטוקול הדיון; אני מודע לטענת ב"כ המבקשים בנוגע
למועד הפרסום המאוחר, אולם הטענה לא גובתה בעדות או תימוכין מיישומון הפרסום, כך שאיני
מקבל את הטענות). מאז - ובמשך חודשים רבים - לא הוכח כי בוצעו פרסומים נוספים המופנים
כלפי המבקשת. הטענות לפיו המשיב פרסם מודעות הנוגעות לרצונו לפרק את התא המשפחתי של
המבקשים לא הוכח, בהעדר פרסום כאמור.

הפרסום היחיד אם כן, שבוצע לפני זמן רב, אינו מקים חשש סביר לפגיעה עתידית בשלוות
חייה של המבקשת, משמע הפרסום מצוי מחוץ לתחום החפיפה שבין החוקים, שלא בצד המתאים
למתן צו מניעה בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת. השהות הממושכת עד הגשת הבקשה
מצביעה על כך שגם המבקשת, בזמן אמת, לא סברה כי מדובר בפרסום שעתיד להתמשך כנגדה
באופן המצדיק הגשת בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. בקשתה, אפוא, נדחת כבר בשלב
זה, וזכותה לפנות לסעד חלופי.

נשוב עתה לניתוח בקשתו של המבקש.

חוק מניעת הטרדה מאיימת מול חופש הביטוי

הפרסומים ביחס למבקש, להבדיל, מצויים במרכזו של מתחם החפיפה של חוק מניעת
הטרדה מאיימת והחוק לאיסור לשון הרע. הוכח, כי המשיב פרסם הודעות רבות כנגד המבקש
ועתיד לפרסם מודעות נוספות בעניינו. אין מניעה עקרונית, כאמור, ליתן את הסעד המבוקש, למרות
שהפרסומים יכולים להקים, בנוסף, עילת תביעה על פי חוק איסור לשון הרע – וזאת מבלי להתייחס
כלל לסיכויי ההליך ולהגנות שבחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

28. אלא שבכך לא סגי. אין די בכך שקיימת אפשרות למתן הסעד לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, אלא יש לבחון האם ראוי לערוך איזון פנימי בין הגנה על שלווה חיייו של מבקש הסעד בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת מזה וחופש הביטוי של המפרסם מזה. ודוק, הבחינה היא בין זכויות מאוזנות בטיבן ובמהותן, שתיהן נגזרות של הזכויות החוקתיות של הצדדים.

29. חופש הביטוי של מפרסם, כזכות יסוד מרכזית, אינה נסוגה גם אם לא אוזכרה במפורש בחוק כלשהו הנוגע, באופן ישיר או עקיף, בפרסום. הזכות היא יחסית ואינה עומדת בפני עצמה, אלא באה בגדר השיקולים אל מול זכותו של הפרט לשמור על שלווה חיייו.

הזכות החוקתית לחופש הביטוי נבחנת מול חירות הנפגע מהביטוי באופן אופקי, בהיותן זכויות שוות. כך בחוק איסור לשון הרע, וכך לטעמי, גם בחוק מניעת הטרדה מאיימת. כל מקרה ונסיבותיו, והבחינה תהא אד-הוק, מבלי לקבוע כללים אחידים. בגדר השיקולים יש לשקול, בין היתר, את היקף הפרסומים, מהותם של הפרסומים, מיהות הצדדים, אופן הביטויים והקשרם, משכם, האם נלווה לפרסום התנהלות הגוררת פגיעה נוספת במושא הפרסום במרחב הפרטי, עיסוק בקרובי מושא הפרסום או צדדי ג', העניין הציבורי בפרסומים וכן פרשנותם של הפרסומים על ידי הקורא או השומע הסביר.

30. שאלה זו מורכבת, והמבקשים הפנו לפסקי דין רבים בסוגיה זו (ר' שורות 913-930 לפרוטוקול הדיון). עיינתי בפסקי הדין, שניתנו בנסיבות שונות מאלה שלפניי, אם בשל טיב האמירות, אם בשל מיהות הצדדים, ואם בשל נסיבות מיוחדות אחרות.

31. בכל הנוגע למיהות הצדדים נעשה איזון מסוים – אך לא ממצה – בין חופש הביטוי וזכויות המוטרים, בחוק מניעת הטרדה מאיימת עצמו. סעיף 4(ג) לחוק מורה כי ההוראות למתן הצו "לא יחולו אם נוכח בית המשפט כי המעשה שבשלו מתבקש צו מניעת הטרדה מאיימת נעשה בנסיבות שמהוות הגנה טובה במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות, בהתאם להוראות סעיף 18(2)(ב) עד (ד) או (3) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981"

סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 מעניק הגנה מפני חדירה לפרטיות אם "בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין, ובלבד שאם היתה הפגיעה בדרך של פרסום – הפרסום לא היה כוזב".

32. אם כן, האיזון האופקי שנערך בין חופש הביטוי וחוק מניעת הטרדה מאיימת, כאשר מדובר בעניין ציבורי ופרסום שאינו כוזב על פניו, נותן את הבכורה לחופש הביטוי. בכורה, אך לא בלעדית. אם יש באמירות ביקורת לגיטימית, היא תתאפשר; אם הביקורת מאיימת, מסיתה או פוגעת באופן

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

שאינו מידתי, ואינה רלוונטית לעניין הציבורי, אין מקום להגן עליה. הדרישה היא כי הפרסום לא
הא כוזב על פניו, מבלי להידרש יתר על המידה לבירור הטענות, שהרי אין זו תכלית החוק למניעת
הטרדה מאיימת, המעניק הגנה מידית.

המבקש כאדם בעל השפעה רחבה בציבור

33. היותו של המבקש כמשפיע על הלך הציבור אינה מצויה במחלוקת. המבקש עצמו צירף,
כנספח 4 לבקשתו, מכתב התראה, המלמד על מעמדו בציבור:

"כידוע לך היטב, הינוקא הינו דמות תורנית מוכרת ובעלת השפעה
רחבה בציבור, שזכה לכינויו בשל בקיאותו התורנית יוצאת הדופן, כמו
גם בשל דרשותיו, ניגוניו, תפילותיו ומעשי החסד הרבים שלו. בשנים
האחרונות הינוקא זכה לפופולריות עצומה וחוצת-מגזרים בישראל
ומחוצה לה, כאשר אלפים מעם ישראל – מגיעים לשמוע את דבריו,
לקבל את ברכתיו ועצותיו, ובתקשורת נפוצו למכביר פרסומים אודות
ניסים שנעשו בחסדי השם לאחר שאנשים פנו לדב בעת צרתם (לרבות
באירועים רפואיים ואחרים)"

עניין ציבורי מוגן אינו עניין לציבור. עניין ציבורי משמעו אינטרס ציבורי, דהיינו תרומת
חשיבות המידע לציבור על מנת שזה יוכל לגבש דעתו בעניינים ציבוריים או ישפר את אורחות חייו;
אין המשמעות עניין של הציבור מטעמי סקרנות או רכילות, אלא תועלת לציבור (ע"א 439/88 דשם
מאגרי מידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 808, 826). בכך איזון בין אינטרס הפרט להביא את מחשבותיו
לידיעת אחרים ובין האינטרס של הציבור בגילוי המידע שפורסם.

34. נקודת המוצא היא שקיימת תועלת ציבורית בפרסום מידע אודות איש ציבור ככל
שהדברים קשורים בפעילותו הציבורית, לרבות הדרך בה הגיע לתפקידו, מתוך הנטייה להעדיף
את חופש הביטוי על פני ההגנה על שמו הטוב של איש הציבור במקרה זה (ע"א 9462/04 מורדוב נ'
ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד ס(4) 13, 27; ע"א 3322/16 איי די איי חברה לביטוח בע"מ נ' לשכת
סוכני ביטוח בישראל (30/4/2017), פסקה 20 לפסק הדין)). מקום בו מדובר ברב ידוע, שעל פי
טענתו הוא בעל השפעה רחבה בציבור בארץ ובעולם, נדמה כי סיווגו כ"איש ציבור" מתחייב.

המשמעות היא שביקורת, אפילו נוקשה, ביחס לפעילותו הציבורית של המבקש אינה
מהווה בסיס למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, אלא אם מדובר באמירות קשות העלולות
לפגוע בחירות אחרת של המבקש ובני משפחתו דוגמת חופש התנועה, איומים, הסתה וכן הלאה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

35. ביישום הדברים, טענת המשיב כי מעולם לא הגיע לסביבת המבקשים, לא מנע תנועתם ולא פגע בהם בכל דרך שהיא פרט לביצוע פרסומים - לא נסתרה. לא הונחה תשתית לקבוע כי בכוונתו של המשיב לפגוע בחופש התנועה של המבקש או בני ביתו, או לפגוע בהם בכל דרך מעבר לביקורת על הפעילות הציבורית של המבקש.

אכן, חלק מהפרסומים אינם ראויים, בלשון המעטה. אלא, שדווקא אלה החמורים – החוצים את הגבול שנקבע בחוק מניעת הטרדה מאיימת והיו מקנים את הסעד, נעשו לפני מעל לחצי שנה (דוגמת האיקס על הנשק, סוף שנת 2025), ואף הם הוצגו באופן חלקי בלבד. היה מקום להציג את כלל הסרטון, ולא להמתין זמן רב עד הסרתם האוטומטית ביישומון. ביחס לאלו השיהוי שבהגשת הבקשה מצדיק את דחיית הסעד הכולל שהתבקש, משניתן להסיק כי הקורא הסביר היה מבין היטב שמדובר בביקורת על פעילות המבקש ולא בניסיון פגיעה בו או במשפחתו. אי הבאת כלל הראיה במלואה תפעל כנגד המבקשים בהקשר זה.

בחלק האחר של הפרסומים ביקורת אישית נוקשה ביחס לפעילות המבקש, וסברתו של המשיב כי המבקש מטעה את הציבור הרחב. המבקשים לא ניסו להדוף אמיתות טענה זו, ומובן כי היא חורגת מגדר המחלוקת.

36. גם הפרסומים האחרונים שצורפו מצביעים על רצון לחשוף פעילות בעלת עניין ציבורי, נוכח מעמדו של המבקש כפי שהוא עצמו הציג, ואת זאת איני סבור כי חוק מניעת הטרדה מאיימת נועד למנוע. העדר פרסומים מזה חודשים ביחס לבני המשפחה אך מחזק את המסקנה הזו.

דבריו של המשיב קשים. עם זאת, האכסניה המתאימה להם, לשיטתי, היא אינה חוק מניעת הטרדה מאיימת. לא הונחה תשתית לקבוע כי בכוונתו של המשיב לפגוע בחופש התנועה של המבקשים או לפגוע בהם או בילדיהם, או תשתית לקבוע כי המשיב עבר את הרף המצדיק פגיעה בחופש הביטוי שלו.

37. לאחר שהדברים נאמרו, בהסכמת המשיב שניתנה בדיון, יינתן צו האוסר על המשיב לבצע פרסומים המהווים הסתה או איום גופני כנגד המבקש או בני משפחתו. ביקורת לגיטימית המוגנת בחופש הביטוי אינה יכולה לדור בכפיפה אחת עם איום גופני או הסתה כלפי הגורם המבוקר, בפרט משמדובר באיסורים הקבועים בדין הפלילי.

עוד נאסר על המשיב לעשות שימוש בתמונות שנוצרו על ידיו או על ידי מי מטעמו, שנחזות לכאלה המשקפות תיעוד של המציאות (צילום) אך בפועל נערכו על דרך של בינה מלאכותית, מבלי שהדבר יצוין מפורשות לצד התמונה. כנזכר לעיל, תנאי להגנת הפרסום טמון בכך שהוא אינו כוזב.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 26-07-71625 בארי ואח' נ' פרידלס

פרסום תמונות שיוצרו על ידי המשיב או מי מטעמו ונחזות להיות תיעוד של המציאות, מבלי שהדבר ידוע לקהל, אינו עומד בדרישה זו ועל כן אינו בר הגנה.

38. המשמעות האופרטיבית של הדברים היא שהצו שניתן ביום 26.7.2026 - בטל. תחתיו, ניתן בזאת צו מניעה כמפורט בסעיף 37 שלעיל, וזאת למשך 6 חודשים מהיום.

משעמדתו של המשיב התקבלה ברובה והסעד העיקרי ניתן בהסכמתו, המבקשים יישאו בהוצאותיו בסך 3,600 ₪, שישולמו לידי תוך 30 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מחוז מרכז (לוד) תוך 30 יום.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"ו, 03 אוגוסט 2026, בהעדר הצדדים.

סוקופס
יניב ירמיהו, שופט

